

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2271/96

af 22. november 1996

om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 73 C, 113 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har som mål bl. a. at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen og gradvis afskaffelse af restriktioner for international handel;

Fællesskabet bestræber sig på i videst muligt omfang at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for kapital mellem medlemsstaterne og tredjelande, herunder fjernelse af alle restriktioner for direkte investeringer — inklusive investeringer i fast ejendom — etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers optagelse til notering på kapitalmarkeder;

et tredjeland har vedtaget en række love, bekendtgørelser og andre retsakter, som har til formål at regulere virksomhed, der udøves af fysiske og juridiske personer, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion;

ved deres eksterritoriale anvendelse krænker sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter international ret og hindrer opfyldelsen af ovennævnte målsætninger;

sådanne love, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, samt foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en

følge heraf, påvirker eller vil kunne påvirke det etablerede retssystem og være til skade for Fællesskabets interesser og for fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til traktaten;

under disse ekstraordinære omstændigheder er det nødvendigt at gribe ind på fællesskabsplan for at beskytte det etablerede retssystem samt Fællesskabets og ovennævnte fysiske og juridiske personers interesser, navnlig ved at fjerne, neutralisere, spærre for eller på anden måde imødegå virkningerne af den pågældende tredjelandsgivning;

at der kan fremsættes anmodning om meddelelse af oplysninger i henhold til denne forordning, udelukker ikke, at en medlemsstat kan anmode om, at oplysninger af samme art meddeles til myndighederne i den pågældende stat;

Rådet har vedtaget fælles aktion 96/668/FUSP af 22. november 1996 ⁽²⁾ for at sikre, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at beskytte de personer, hvis interesser berøres af ovennævnte love eller foranstaltninger baseret herpå, for så vidt disse interesser ikke varetages af denne forordning;

ved gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen bistås af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne;

de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er nødvendige for at opfylde målsætninger i traktaten;

for vedtagelsen af visse bestemmelser i denne forordning er der ikke anden hjemmel end traktatens artikel 235 —

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 25. 10. 1996 (EFT nr. C 347 af 18. 11. 1996).

⁽²⁾ Se side 7 i denne Tidende.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning yder beskyttelse mod og imødegår virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af de love, der er anført i bilaget, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, hvis anvendelsen berører de i artikel 11 omhandlede personers interesser, når de pågældende beskæftiger sig med international handel og/eller overførsel af kapital samt forretningsmæssige aktiviteter i forbindelse hermed mellem Fællesskabet og tredjelande.

Rådet kan i medfør af de relevante bestemmelser i traktaten og uanset artikel 7, litra c), indføje eller slette love i bilaget.

Artikel 2

Hvis en i artikel 11 omhandlet persons økonomiske og/eller finansielle interesser berøres direkte eller indirekte af de love eller foranstaltninger, som er omhandlet i bilaget, eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, skal den pågældende person underrette Kommissionen herom inden 30 dage efter den dato, hvor han fik kendskab til sådanne oplysninger. Dersom en juridisk persons interesser er berørt, påhviler denne pligt bestyrelsesmedlemmer, direktionen og andre personer med ledelsesansvar ⁽¹⁾.

Efter anmodning fra Kommissionen meddeler den pågældende alle relevante oplysninger af betydning for denne forordning i overensstemmelse med Kommissionens anmodning, inden 30 dage fra den dato hvor anmodningen blev fremsat.

Alle oplysninger forelægges Kommissionen enten direkte eller gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Hvis oplysningerne forelægges direkte for Kommissionen, underretter denne omgående de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den person, der har meddelt oplysningerne, har bopæl eller er registreret.

Artikel 3

Enhver oplysning, der meddeles i henhold til artikel 2, må kun anvendes til det formål, hvortil den er meddelt.

Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er meddelt fortroligt, er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Kommissionen må ikke videregive sådanne oplysninger uden udtrykkelig tilladelse hertil fra den person, der har meddelt dem.

⁽¹⁾ Oplysninger indgives til følgende adresse: Europa-Kommissionen, Generaldirektorat I, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel (fax: (32-2) 295 65 05).

Det er dog tilladt at videregive sådanne oplysninger, for så vidt Kommissionen er forpligtet eller bemyndiget hertil, navnlig i forbindelse med retssager. Ved en sådan videregivelse skal der tages hensyn til den pågældende persons retmæssige interesse i, at hans forretningshemmeligheder ikke videregives.

Denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger. Videregivelse af oplysninger er ikke tilladt, hvis dette er uforeneligt med det oprindelige formål med disse oplysninger.

Ved brud på tavshedspligten har den person, der har meddelt de pågældende oplysninger, ret til alt efter omstændighederne at få dem slettet eller berigtiget eller til, at det sikres den pågældende person, at der vil blive set bort fra de videregivne oplysninger.

Artikel 4

Ingen retsafgørelse eller administrativ afgørelse, der træffes af henholdsvis en domstol eller en administrativ myndighed uden for Fællesskabet, og som direkte eller indirekte giver de love, der er omhandlet i bilaget eller foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, virkning, må på nogen måde anerkendes eller håndhæves.

Artikel 5

Ingen person, der er omhandlet i artikel 11 skal, hverken direkte eller via en filial eller en anden mellemmand, aktivt eller ved forsætlig forsømmelse efterleve bestemmelser eller forbud, herunder udenlandske domstoles anmodninger, som direkte eller indirekte er baseret på eller er en følge af de love, der er omhandlet i bilaget eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf.

Personer kan dog bemyndiges til i overensstemmelse med procedurerne i artikel 7 og 8 helt eller delvis at efterleve sådanne bestemmelser mv., dersom undladelse heraf ville være til væsentlig skade for deres egne eller Fællesskabets interesser. Kriterierne for anvendelse af denne bestemmelse fastsættes efter proceduren i artikel 8. Når der er tilstrækkeligt bevis for at ikke-efterlevelse ville være til væsentlig skade for en fysisk eller juridisk person, skal Kommissionen hurtigst muligt forelægge det i artikel 8 nævnte udvalg et udkast til passende foranstaltninger i henhold til forordningen.

Artikel 6

Enhver person, der er omhandlet i artikel 11, og som udfører en aktivitet, der omhandlet i artikel 1, er berettiget til generhvervelse af erstatninger, herunder sagsomkostninger, som er pålagt denne person ved anvendelsen af de love, der er omhandlet i bilaget eller af foranstaltninger som er baseret herpå eller er resultat heraf.

En sådan generhvervelse kan opnås hos den fysiske eller juridiske person eller enhver anden enhed, som var årsag til erstatningen, eller hos enhver befuldmægtiget eller mellemmand.

Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, finder anvendelse på søgsmål og domme i henhold til denne artikel. Generhvervelse kan søges på grundlag af bestemmelserne i afdeling 2-6 i afsnit II til nævnte konvention, samt i overensstemmelse med dens artikel 57, stk. 3, ved søgsmål for domstolene i enhver medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, enhed, befuldmægtigede eller mellemmand besidder aktiver.

Uden at det berører anvendelsen af andre disponible midler og i overensstemmelse med gældende ret, kan generhvervelse ske i form af beslaglæggelse og salg af aktiver, der besiddes i Fællesskabet af de pågældende personer, enheder, befuldmægtigede eller mellemmand, herunder andele i en juridisk person, der er registreret i Fællesskabet.

Artikel 7

Til gennemførelse af denne forordning skal Kommissionen:

- a) straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet udførligt om virkningerne af sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter eller deraf følgende foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1, på grundlag af de oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, og regelmæssigt offentliggøre en fuldstændig beretning herom
- b) udstede bemyndigelser i henhold til artikel 5, og når den fastsætter fristen for udvalgets afgivelse af udtalelse, skal den fuldt ud tage hensyn til den frist, som skal overholdes af personer, der skal omfattes af en bemyndigelse
- c) hvor det er relevant tilføje eller slette henvisninger til bekendtgørelser eller andre retsakter, der er afledt af de love, som er anført i bilaget, og som er omfattet af denne forordning
- d) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre en meddelelse om, hvilke afgørelser artikel 4 og 6 finder anvendelse på
- e) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre navn og adresse på de i artikel 2 omhandlede kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Artikel 8

Med henblik på gennemførelsen af artikel 7, litra b) og c), bistår Kommissionen af et udvalg sammensat af

repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger et udkast for udvalget til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden fastsætter, alt efter hvor hastende sagen er. Udtalelsen vedtages med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for så vidt angår de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. De stemmer, der afgives af medlemsstaternes repræsentanter i udvalget tildeles den vægt, som er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på to uger regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

Hver medlemsstat fastsætter de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i denne forordning. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Artikel 10

Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og meddeler alle andre relevante oplysninger i tilknytning til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning finder anvendelse på:

- 1) fysiske personer, der har bopæl i Fællesskabet⁽¹⁾ og er statsborgere i en medlemsstat

⁽¹⁾ I denne forordning forstås ved »der har bopæl i Fællesskabet«: være retligt etableret i Fællesskabet i en periode på mindst seks måneder inden for tolv måneders perioden umiddelbart forud for den dato, hvor en forpligtelse opstår, eller en rettighed udøves i henhold til denne forordning.

- 2) juridiske personer, der er registreret i Fællesskabet
- 3) fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4055/86⁽¹⁾
- 4) andre fysiske personer, der har bopæl i Fællesskabet, medmindre de befinder sig i det land, hvor de er statsborgere
- 5) alle andre fysiske personer inden for Fællesskabet, herunder dets søterritorium og luftrum, samt i luftfar-
- tøjer eller på skibe, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion eller er under dennes kontrol, når disse personer handler i erhvervmæssigt øjemed.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1996.

På Rådets vegne

S. BARRETT

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet (EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3573/90 (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 16).

BILAG I

LOVE, BEKENDTGØRELSER OG ANDRE RETSAKTER ⁽¹⁾

jf. artikel 1

LAND: AMERIKAS FORENEDE STATER

LOVE

1. »National Defense Authorization Act for Fiscal Year 1993«, Title XVII — Cuban Democracy Act of 1992, section 1704 og 1706

Obligatorisk overholdelse:

Kravene er nedfældet i afsnit I i »Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996«, se nedenfor.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Eventuelt erstatningsansvar er nu medtaget i »Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996«, se nedenfor.

2. »Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996«

Afsnit I

Obligatorisk overholdelse:

Overholdelse af USA's økonomiske og finansielle Cuba-blokade indebærer bl. a., at der ikke til USA må eksporteres varer eller tjenesteydelser af cubansk oprindelse eller indeholdende materialer eller varer med oprindelse i Cuba, hverken direkte eller via tredjelande, at der ikke må handles med varer, der er eller har været placeret i eller transporteret fra eller gennem Cuba, at der ikke til USA må reeksporteres sukker med oprindelse i Cuba uden anmeldelse fra eksportørens kompetente nationale myndighed, eller at der ikke til USA må importeres sukkerprodukter uden sikkerhed for, at disse produkter ikke er cubanske, samt indefrysning af cubanske aktiver og finansielle transaktioner med Cuba.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Forbud mod at laste eller losse fragt fra et fartøj overalt i USA eller at anløbe en USA-havn; forbud mod at importere varer eller tjenesteydelser med oprindelse i Cuba eller til Cuba at importere varer eller tjenesteydelser med oprindelse i USA, spærring af finansielle transaktioner med Cuba.

Afsnit III og IV:

Obligatorisk overholdelse:

Standse »handel« med ejendom, der tidligere tilhørte amerikanere (herunder cubanere, der har fået amerikansk statsborgerskab), og som det cubanske regime har eksproprieret. (Handel omfatter: anvendelse, salg, overførsel, kontrol, forvaltning og andre aktiviteter til en persons fordel).

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Retssager i USA, der bygger på erstatningsansvar, der allerede er gjort gældende, imod EU-borgere eller -virksomheder, der er involveret i denne handel, hvilket kan medføre retsafgørelser om betaling af (flerdobbelt) kompensation til USA-partneren. Forbud mod indrejse i USA for personer, der er involveret i denne handel, herunder disses ægtefæller, mindreårige børn eller befuldmægtigede.

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger med hensyn til ovennævnte love og bekendtgørelser kan fås fra Europa-Kommissionen, Generaldirektorat I.E.3, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel (fax: (32-2) 295 65 05).

3. »Iran and Libya Sanctions Act of 1996«

Obligatorisk overholdelse:

Der må i Iran eller Libyen i en periode på tolv måneder ikke investeres større beløb end 40 mio. US\$, der direkte og afgørende bidrager til at forbedre Irans eller Libyens evne til at udvikle deres olieforekomster (investeringer, der dækker indgåelse af kontrakter i forbindelse med denne udvikling, eller kaution for den, eller fordel heraf, eller køb af anparter heraf.)

N. B. Investeringer i henhold til kontrakter fra før 5. august 1996 er fritaget.

Overholdelse af embargo vedrørende Libyen indført ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 748 (1992) og 883 (1993) ⁽¹⁾.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Foranstaltninger truffet af USA's præsident for at begrænse importen til USA eller offentlige indkøb til USA, forbud mod udnævnelse som dealer på det primære marked eller repository i forbindelse med amerikanske statsobligationer, forbud mod adgang til lån fra amerikanske finansieringsinstitutter, eksportrestriktioner pålagt af USA eller forbud mod bistand fra EXIM-Bank.

BEKENDTGØRELSE

1. CFR (Code of Federal Regulations) Ch. V (7-1-95 edition) Part 515 – Cuban Assets Control Regulations, subpart B (Prohibitions), E (Licenses, Authorizations and Statements of Licensing Policy) and G (Penalties).

Obligatorisk overholdelse:

Forbuddene er nedfældet i afsnit I i »Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996«, se ovenfor. Der kræves desuden licenser og/eller tilladelser med hensyn til økonomiske aktiviteter vedrørende Cuba.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Bøder, konfiskation og fængsling i tilfælde af overtrædelse.

⁽¹⁾ Jf. Fællesskabets gennemførelse af disse resolutioner ved forordning (EF) nr. 3274/93 (EFT nr. L 295 af 30. 11. 1993, s. 1).